

14.nedeľa cez rok B, 4.7.2021

Pondelok sv.Cyril a Metod slávnosť	5/7	Senné Jastrabie Palín	9.00 7.00 8.00	zdr.B.p.Kristínka a Štefan (Ž.S.) +Mária a Michal Tomášovi +Mária a Ján Baňas (p.Jožiová)
Utorok Féria, sv. Mária Goretti	6/7	Senné	18.00	+Zlata Tkáčová
Streda Féria, sv.A.M.Zaccaria	7/7	Senné	18.00	zdr.B.p.Ján Hankoščák na česť sv.JúduTadeáša
Štvrtok Féria	8/7	Senné	7.30	+Mikuláš a Anna Raškovskí (p.Hank.)
Piatok Féria,sv. AugustínZhaoRonga	9/7	Senné Jastrabie	18.00 17.00	+Mária a Juraj Muchoví za pochybujúcich kňazov
Sobota Féria, P.M. v sobotu	10/7	Senné	7.30	+Michal,Zuzana,Václav Červeňákoví
Nedeľa 15.nedeľa cez rok B	11/7	Senné Palín Jastrabie	10.30 9.15 8.00	+Michal a Anna čižmarikovi za farnosť +FrantišekStahovec,Michal Moskal',kňazi

Oznamy:

- dnes, v nedeľu 4.7.2021 je **odpustová slávnosť** v **Sennom**.
- 5.7.2021 je slávnosť sv. Cyrila a Metoda.
- 25.6.2021 si emeritný košický arcibiskup Mons. Alojz Tkáč pripomenul diamantové výročie kňazskej služby-60 rokov a 30. výročie biskupskej služby.

Milodary na kostol: zvonček 27.6.2021: Senné: 84.61, Jastrabie 31.40, Palín 73.40. Zbierka Dobročinné diela sv. Otca: Senné 42€, Jastrabie 26.10.

Pán Boh zaplať za Váš milodar a službu pre chrám a farnosť!

Farský list Senné

Rímskokatolícka Farnosť Návštevy Panny Márie

Ročník 12/2021

Dnešné nedeľné evanjelium: Marek 6,1- 6, Pohoršenie v Nazarete

Ježiš prišiel do svojej vlasti; jeho učeníci išli s ním. Keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge. Počúvalo ho mnoho ľudí a s údivom hovorili: „Skade to má tento? Aká to múdrosť, ktorej sa mu dostalo, a zázraky, čo sa dejú jeho rukami?! Vari to nie je tesár, syn Márie a brat Jakuba a Jozesa, Júdu a Šimona? A nie sú tu s nami aj jeho sestry?“ A pohoršovali sa na ňom. Ježiš im povedal: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti, medzi jeho príbuznými a v jeho dome.“ A nemohol tam urobiť nijaký zázrak, iba že vloženie rúk uzdravil niekoľko chorých. A čudoval sa ich nevere. Potom chodil po okolitých dedinách a učil.

Ježiš sa počas rokov, kedy kázal, niekoľkokrát vrátil do Nazareta, dedinky stratenej v Galilei, ktorá sa v Starom zákone nikdy nespomína, kde vyrástol a kde „sa vzmáhal v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí“. Jeden z týchto návratov nám opisuje dnešné evanjelium: „Potom odtiaľ odišiel a prišiel do svojej vlasti; jeho učeníci išli s ním“. A stane sa to práve tu, v sobotný deň, deň posvätného zhromaždenia, kedy sa aj Ježiš vydá do synagógy a ujme sa slova, aby čítal a vysvetľoval sväté Písmo. Na rozdiel od Lukáša Marek nevysvetľuje, akú časť textu Ježiš čítal, ani sa nezastavuje pri slovách komentára, ale zdôrazňuje reakciu, ktorú toto kázanie vyvolalo. Je to už veľa rokov, čo Ježiš v tejto dedine nežije a je vzdialený od svojej rodiny, ale jeho spoluobčania vedia, že je to „tesár, Máriin syn“, a poznajú jeho blízkych príbuzných, tu definovaných ako "bratia a sestry", doteraz žijúcich v Nazarete. Poznajú teda Ježiša nepriamo, ale toto ľudské poznanie „podľa tela“ je dôvodom pre ich nevieru a ich neuznanie Ježišovej pravej identity. Na to dobre ukazujú otázky, ktoré majú na perách: „Odkiaľ Ježiš berie autoritu, s ktorou vykladá Písmo? Ako môže mať niekto taký múdrosť, keď nikdy neštudoval ako iní rabíni? A čo povedať na zázračné činy, ktoré koná svojimi rukami?“ Sú to otázky, ktoré sa môžu stať predohrou k viere, k priľnutiu k Ježišovi aspoň ako k Majstrovi a prorokovi, alebo sa vyriešia odmietnutím jeho osoby: „A pohoršovali sa na ňom...“. Stojíme tvárou v tvár pohoršeniu vyvolanému Ježišovou chudobou ľudskosťou a jednoduchosťou. On sa skutočne predstavuje ako človek, nie ako niekto iný, ale ako človek, u ktorého môžeme spoznať jeho obyčajný pôvod, to, že pochádza z chudobnej rodiny a je „syn tesára Jozefa“, od ktorého sa naučil remeslo. V očiach obyvateľov Nazareta je Ježiš obyčajným človekom, ktorého od detstva poznajú, takže si nezaslúži, žiadnu osobitnú pozornosť či uznanie. A práve toto zdanlivé poznanie sa zmenilo na prekážku, čo je význam slova „pohoršenie“, ktorá zabráňuje naozajstnému stretnutiu, ktoré je plodom viery a vyvolá pravý opak: „zatvrdnutosť srdca“. Inak povedané: je ľahké prijať Božie slovo, ak má formu zázraku, keď sa prejavuje v moci; ale je o dosť ťažšie rozpoznať ho v

ľudskej slabosti a krehkosti... Áno, Ježiš je „kameň úrazu a skala, o ktorú sa potknú“, a s týmto vedomím o sebe hovorí: „A blahoslavený je, kto sa na mne nepohorší“. Ježiš sa teda ocitne v bezvýchodiskovej situácii odmietnutia obyvateľmi Nazareta a skúsenosť tohto neúspechu je pre neho príležitosťou k jasnému vyhláseniu: „Proroka si všade uctia, len nie v jeho vlasti, medzi jeho príbuznými a v jeho dome“. Utrpené odmietnutie, hoci frustrujúce, je znamením jeho prorockých kvalít: totiž každého proroka, počnúc biblickými a končiac tými, ktorých Boh ešte aj dnes posielal svojmu ľudu, počúvajú ľahšie tí, čo prichádzajú zvonku, ako jeho vlastní bratia. Tvárou v tvár tejto neviere sa Ježiš môže len čudovať, je ňou ranený a cíti sa dohnaný k bezmocnosti s rukami zviazanými nedostatkom viery tých, ktorí ho počúvali: „A nemohol tam urobiť nijaký zázrak, iba že vložením rúk uzdravil niekoľko chorých“. Kde chýba poslušné načúvanie Ježišovým slovám a pevné priľnutie k nemu, tam naše oči nemôžu hľadiť na divy, ktoré on, Boží Syn, koná... Takto rastie pohoršenie tvárou v tvár Ježišovi, lekárovi dohnanému k bezmocnosti, ktorý lieči rovnako ďalej, aj keď ostatní neuznávajú jeho spásenosné jednanie: „A oni, či počúvnu a či si nepovšimnú - veď sú odbojný dom -, dozvedia sa, že bol medzi nimi prorok“. Sme ochotní nasledovať Ježiša vo všednodennosti a obyčajnosti jeho osoby, bez toho aby sme sa nad ním pohoršili?

Katechéza pápeža Františka: Cyklus katechéz o Liste Galat'anom

Pavol, pravý apoštol, 2. katechéza cyklu o Liste Galat'anom

Videli sme, že títo kresťania sa dostávajú do sporu o to, ako žiť vieru. Apoštol Pavol začína písať svoj list pripomínajúc im vzájomné vzťahy z minulosti, bolesť z odlúčenia i nemennú lásku, ktorú prechováva ku každému z nich. Neopomína však zdôrazniť svoju starosť o to, aby Galat'ania išli správnu cestou: je to starosť otca, ktorý dával zrod týmto spoločenstvám vo viere. Jeho zámer je veľmi jasný: je nevyhnutné potvrdiť novosť evanjelia, ktoré Galat'ania prijali z jeho hlásania, aby si vybudovali skutočnú identitu, na ktorej základ treba postaviť svoj život. A tým princípom je toto: potvrdenie novosti evanjelia, ktoré Galat'ania od apoštola prijali. Rýchlo objavíme, že Pavol je hlboký znalec Kristovho tajomstva. Hneď od začiatku svojho listu nesleduje nízke argumentácie používané jeho osočovateľmi. Apoštol „vzlieta do výšin“ a ukazuje aj nám ako sa zachovať, keď vznikajú konflikty vo vnútri komunity. Až na koncu listu sa totiž konkretizuje, že jadrom vyvolaného sporu je obriezka, teda hlavná židovská tradícia. Pavol si volí ísť viac do hĺbky, pretože v hre je pravda evanjelia a sloboda kresťanov, ktorá je jej neoddeliteľnou súčasťou. Nezastavuje sa na povrchu problémov, konfliktov, ako sme často pokúšaní urobiť my, aby sme rýchlo našli riešenie, ktoré vytvára zdanie súhlasu všetkých prostredníctvom kompromisu. Pavol miluje Ježiša a vie, že Ježiš, nie je muž-Bohočlovek kompromisov. Nie takto funguje evanjelium, a apoštol sa rozhodol ísť tou náročnejšou cestou. Píše takto: «Chcem si teraz nakloniť ľudí alebo Boha?» Nesnaží sa byť v pokoji so všetkými. A pokračuje: «Alebo sa usilujem páčiť sa ľuďom? Keby som sa ešte chcel páčiť ľuďom, nebol by som Kristovým služobníkom». Na prvom mieste sa Pavol cíti byť povinný pripomenúť Galat'anom, že je pravým apoštolom nie vlastnými zásluhami, ale z povolania Bohom. Sám rozpráva príbeh svojho povolania

a obrátenia v kontakte so zjavením sa Zmŕtvychvstalého Krista počas cesty do Damasku. Je zaujímavé pozorovať, čo hovorí o svojom živote predchádzajúcim onú udalosť: «Veľmi som prenasledoval Božiu Cirkev a nivočil som ju. V židovstve som prevýšil mnohých vrstovníkov vo svojom rode, lebo som viac horlil za obvyčaj svojich otcov». Pavol si trúfa tvrdiť, že on v židovstve prekonával všetkých, bol horlivým farizejom, «bezúhonný čo do spravodlivosti, ktorá je v zákone». Až dvakrát zdôrazňuje, že bol obrancom «tradície otcov» a «presvedčeným podporovateľom zákona». Toto je Pavlov príbeh. Na jednej strane nástoží na zdôraznení, že kruto prenasledoval Cirkev a že bol predtým «rúhač, prenasledovateľ a násilník». Nešetří prívlastkami: on sám sa takto hodnotí. Na druhej strane, zdôrazňuje milosrdenstvo, ktoré mu Boh prejavil a ktoré ho viedlo k radikálnej premene, dobre známej všetkým. Píše: «Kristovým cirkvám v Judei som bol osobne neznámy, ibaže počuli: „Ten, čo nás kedysi prenasledoval, teraz hlása vieru, ktorú predtým nivočil“». Obrátil sa, zmenil sa vo svojom srdci. Pavol takto zdôrazňuje pravdu o svojom povolaní prostredníctvom nápadného kontrastu, ktorý sa v jeho živote vytvoril: z prenasledovateľa kresťanov za to, že nedodržiavali tradície a zákon, bol povolaný stať sa apoštolom, aby hlásal evanjelium Ježiša Krista. Vidíme však, že Pavol je slobodný: je slobodný hlásať evanjelium a je tiež slobodný vyznať svoje hriechy. „Bol som taký“ – to je tá pravda, ktorá dáva slobodu srdca, je to Božia sloboda. Nanovo premýšľajúc nad týmto svojím príbehom, Pavol je plný úžasu a vďaky. Je to, akoby chcel povedať Galat'anom, že by mohol byť všetkým možným, len nie apoštolom. Bol vychovaný už od malička, aby bol bezúhonným zachovávateľom Mojžišovho zákona, a okolnosti ho priviedli k boju proti Kristovým učeníkom. Každopádne, stalo sa niečo nečakané: Boh, so svojou milosťou, mu zjavil svojho Syna, ktorý zomrel a vstal z mŕtvych, aby sa stal jeho ohlasovateľom uprostred pohanov. Aké nevyspytateľné sú cesty Pánove! Zakúšame to na vlastnej koži každý deň, no predovšetkým keď sa vraciame k momentom, v ktorých nás Pán povolal. Nikdy nesmieme zabudnúť na čas a spôsob, akým Boh vstúpil do nášho života: udržiavať si pevne v srdci i v mysli to stretnutie s milosťou, keď Boh zmenil náš život. Koľkokrát nám pri pohľade na veľké diela Pánove prichádza spontánna otázka: ako je to len možné, že si Boh poslúžil hriešnikom, krehkou a slabou osobou na to, aby uskutočnil svoju vôľu? A predsa, nič nie je náhoda, pretože všetko bolo pripravené v Božom pláne. On utkal náš príbeh, príbeh každého z nás: a ak s dôverou neodpovedáme na jeho plán spásy, všimneme si to. Povolanie v sebe vždy obsahuje istú misiu, pre ktorú sme určení; preto sa od nás žiada seriózna príprava, vďaka, že to sám Boh nás posielal, to Boh sám nás podporuje svojou milosťou. Bratia a sestry, nechajme sa viesť týmto vedomím: prvenstvo milosti premieňa život a robí ho hodným vložiť sa do služby evanjeliu. Prvenstvo milosti zakrýva všetky hriechy, mení srdcia, mení život, dáva nám vidieť nové cesty. Nezabudnime na to!

Pre vnútornú potrebu Farnosti Návštevy Panny Márie, Senné.

Farár: ThDr. Stanislav Ščerba, PhD.; telefón 056/6497433; 0903907705 (mobil);

Kontakt: Rímskokatolícka farnosť Návštevy Panny Márie, Senné, Kostolná 8, 072 13 Senné.

Email: senne@abuke.sk, farasenne@gmail.com, www.farnostsenne.estranky.cz

Náklady na tlač sú 0,10 €. číslo účtu: IBAN SK84 0900 0000 0000 9101 8635.